

Turreportage: Vibeunger på blåbærtur

Så oprandt dagen, der er godt på vej til at blive en tradition for børnehavebørn og skolebørn på Vejernes Naturfriskole – Vi skal på Blåbærtur.

Turen går til Troldsting ved Bulbjerg. Vi skal plukke blåbær, der skal transformeres til blåbærsyltetøj og blåbærkager.

Transporten foregår med bus, og efterhånden som klokken nærmer sig 8.30, monterer alle børn såvel som voksne sig i det regntætte udstyr.

Ikke mindre end 2 busser ankommer for at fragte os alle 75 ud på det lille hedestykke ved Troldsting.

Dagen før – til "Sang og Fortælling" viste Kaja os billeder om de forskellige bær, vi skulle ud at finde; Blåbær (der i virkeligheden hedder mosebøllebær), tranebær og måske også tyttebær ... Joov vi kunne vist godt huske, at de der bær var lidt sure, når vi smagte på dem.

Tidlig morgen summer børnehavens hus af aktivitet og glade forventninger. Store tasker bliver pakket med alt det, som anses for nødvendigt – og det er alt muligt lige fra bleer, kamera, presenninger, madpakker til varm brændenældete.

Vejrudsigten er blevet grundigt studeret. Der er blevet lovet overskyet med enkelte regnbyger, så på børnehavens info-tavle har der været opfordringer til at huske regntøj og gummistøvler.

Så er vi på vej!! I bussen breder der sig stille betuttelse og forventningsfuld "småsnakken". Er Magnus med?", vil en af de yngste piger gerne vide. En dreng med "gavetyveglimt" i øjnene spørger, om der er hugorme derude. Blandt de ældste børnehavebørn høres spørgsmål som; "Kan du huske sidste gang, vi var der - og tror du, vi kan finde det gode klatretræ?" Pludselig udbryder et helt børnekor: "Seeee, der er en vindmølle!"

Vel ankommet fordeles de små medbragte plastspande. Nu skal der plukkes ... Lige indtil 15 skridt derude i de knæhøje blåbærris, hvor der opstår en leg. Blåbærris og lyng bliver til jungle og børnene lidt længere væk bliver til "fjenden". Det er også vældigt skægt at lade sig falde ned i de bløde lyngris.

Det gode klatretræ er lokaliseret, og der opstår højlydte diskussioner om retten til at kravle op. En voksen må mægle, og der findes en løsning, hvor man skiftes til at "bo" i træet.

Herude i lyngen er der højt til himlen med plads til høje lyde og store armbevægelser. Vi mærker egentligt ikke, at vi på dette sted er 75 mennesker samlet. Små børnehavebørn og store skolebørn finder sammen i velfungerende samvær. Og hvis der indimellem er et barn, der bliver utryg eller ked af det, findes der hurtigt frem til en voksen, som kan hjælpe.

Igen og igen rækkes små spande frem til eventuelle interesserede; "Se hvor mange, jeg har plukket". Skolebørnenes indbyrdes "plukke-konkurrence" er smittet lidt af på børnehavebørnene.

Et par "småbøller" sværmer rundt i nærheden af skolebørnenes store spand med MANGE bær samtidigt med, at de vurderende kigger ned i deres egne spande med de FA bær, som de har fået samlet. Lysten til at "låne" lidt bær fra den store spand, lyser ud af de to – Men de er spottet – og afvises. Hvorefter de to, lidt slukørede, tøffer ud i lyngen igen.

Før vi ved af det, er blåbærturen ved at være slut. Skolebørnene hentes først, for de skal videre ud for at studere arkæologiske fund i Østerild plantage. Imens får vi en stille stund til at nyde det sidste fra madpakkerne, før vi atter sidder i bussen på vej hjem. Undervejs får chaufføren en lille sang eller to, for når man nu lige sidder i en bus, så må vi da syng "Hjulene på bussen", og vi kommer også i tanke om "Lille Peter Edderkop" og "Mariehønen Evigglad"

Vi er alle enige om, at det helt sikkert har været en dejlig tur. En lyshåret pige smiler og siger glad: "Det bedste var at lege med de store". En anden pige, med umiskendelig bærfarve om munden, siger med overbevisning i stemmen: "Det bedste var at plukke bær!"

Et par af de yngste siger slet ingenting – for de er faldet i søvn, dysset hen af bussens bevægelser og udmattelsen af at mosle rundt i det skønne lyng og de flotte blåbær.

Vi tager med igen næste år!!

Kirsten Søgaard Jeppesen.

